

[Bollmann]

nemlig som betingelse for de to majforlig, at der ikke kunne ske afskaffelse eller begrænsning af rentefradragsretten i den periode, forliget løb. Det kom altså til at holde stik.

Hvad angår beskatning af opsparing i pensionskasser, er jeg overbevist om, at ministeren tydeligt husker, hvordan dette spørgsmål reelt var baggrunden for, at forliget gik i stykker, og at valget blev udskrevet. På den baggrund kan det heller ikke undre ministeren, at han ikke på disse områder skal regne med nogen form for støtte fra CD.

Nu ser det efter ministerens udtalelser ud til, at pensionsbeskatningen skal gennemføres straks, mens den øvrige del af skattereformen tænkes udsat til 1. januar 1984. Hertil skal jeg sige, at man formentlig heller ikke kan nå at gennemarbejde alle problemerne omkring pensionskassebeskatningen inden januar 1983. Men jeg er klar over, at netop det spørgsmål er et af problemerne mellem de partier, der eventuelt skal bære det hele igennem. Så vi må vel have lidt tålmodighed, indtil det spørgsmål afklares.

Der er sagt og skrevet mangt og meget om beskatningen af pensionskasser og forsikringsselskaber, men når man som udgangspunkt fastslår, at der er tale om skattefri pensioner, ja, så er det svært at tage diskussionen alvorligt. Alle ved jo, at der sker en beskatning på et tidspunkt. Det har jeg i øvrigt heller ikke set ministeren bestride. Jeg vil i den forbindelse gerne pege på, når man taler om de kolossale forskelle mellem rente og inflation, som altså skal give de såkaldte store problemer, at det jo er en situation, man kun har kendt gennem de senere år. Derfor er beregningerne både i betænkningen og i mange af ministerens tidligere notater o.lign. efter min bedste overbevisning ikke lavet på et realistisk grundlag. Der er efter min opfattelse overhovedet ikke belæg for at påstå, at folk vil få udbetalt pensioner, der tilnærmelsesvis når deres slutindkomst. Men det er jo desværre et argument, der er fremført gang på gang både fra skatteministeren og fra flere af hans kolleger. Jeg synes nok, at de argumenter, der skriftligt er fremkommet fra forsikringsselskaber, fra pensionskasser og fra tjenestemand- og funktionærorganisationer gennem hele den tid, hvor debatten er foregået, og de beregninger, en del af folketingets medlemmer har modtaget, virker

betydelig mere overbevisende end det materiale, ministeren bygger sin antagelse på.

Et af de helt store spørgsmål i forbindelse med en sådan beskatning er jo forholdet til andre pensionsordninger, som i øvrigt andre har været inde på. Man kan stille spørgsmålet: hvorfor tager man et pensionssystem ud og straffer særskilt? Hvornår kommer turen til tjenestemændenes pensioner? Jeg kan da godt oplyse – jeg håber, det er tilladt at referere fra offentlige vælgermøder – at skatteministerens kollega energiministeren, som jeg har den store fornøjelse at dyste med under diverse valgkampe, i december, hvor debatten om disse spørgsmål gik højt, sagde, at det selvfølgelig ikke kun var de private pensioner, regeringen havde i kikkerten. Næste gang måtte man nok se på tjenestemandspensionerne. Jeg ved ikke, om skatteministeren vil be- eller afkræfte dette. Hvis det bliver en bekræftelse, så forstår jeg godt, at FTF reagerer så voldsomt. Som bekendt varetager FTF jo også tjenestemandinteresser og ikke kun funktionærinteresser. Jeg ved godt, der siges meget sludder i en valgkamp, så det er jo ikke sikkert, at ministeren vil svare.

Jeg vil gerne sige, at vi finder en beskatning af pensioner o.lign. helt ødelæggende for opsparingen og imod indgåede aftaler; vi betragter det som en skævvridning i forhold til det øvrige pensionsområde.

Jeg skal derfor slutte dette afsnit af med at gentage CDs opfordring, som vi gav regeringen den 1. oktober 1981, til, inden man foretager sig noget som helst, at nedsætte en kommission til at undersøge alle virkningerne set i relation til øvrige pensions- og opsparingsordninger. Vi i CD er normalt ikke særlig henrykte for kommissioner, men her drejer det sig om så stort et område, om så mange mennesker, at et sådant kommissionsarbejde i dette tilfælde må være berettiget. Det spørgsmål er faktisk overhovedet ikke berørt i den betænkning, vi taler om her i dag.

Jeg vil gerne vende mig til nogle andre dele af redegørelsen og sige, at det med at forhøje proportionalstrækket eller helt afskaffe progressionen, eller hvad det egentlig er, ministeren vil, det lyder lovende, det lyder tiltalende. Det vil vi meget gerne være med til, men bare ikke på de vilkår, ministeren her rider op. Ministeren taler om tillægsskat. Jeg ved ikke, hvor meget han har